

loren. Het ligt daarom voor de hand, dat van eigendoms-
overgangen, die na 1832 hebben plaats gehad, door de
administratie der Kerk geen aantekening meer is ge-
houden.

Voor ons zijn trouwens alleen zij, die de graven als
laatste rustplaats gebruikt hebben of voor wie ze althans
bestemd waren, van belang. De hierachter volgende op-
schriften geven echter noch voor de eene, noch voor de
andere categorie volkomen aanwijzing. Veelal zijn in een
graf meer personen begraven dan het opschrift der zerk
vermeldt, terwijl het omgekeerd ook voorkomt, dat de
eigenaar, wiens naam op de zerk gegrift staat, er niet
onder begraven werd. In de bijgevoegde aantekeningen is
echter daaromtrent bijna bij elke zerk voldoende inlichting
gegeven kunnen worden. Dit geldt natuurlijk niet voor het
geval, dat de zerken later verslept zijn en het nummer
verloren is geraakt. Toch zijn zelfs in dat geval met behulp
van het grafboek enkele malen de zerken op hun juiste
nummer geplaatst kunnen worden.

Die versleeping der zerken had velerlei oorzaak. Een
der voornaamste was ongetwijfeld de herhaalde verbouwing
der kerk, ten gevolge waarvan uit den aard der zaak vele
zerken soms tijdelijk, maar dikwijls ook voor goed van
haar plaats verwijderd moesten worden. Ook de opstelling
van de heerenbank aan den westelijken muur in 1671 en
later haar verplaatsing naar de zuidzijde zal wel niet
zonder zerkversleeping gegaan zijn, evenmin als de over-
brenging van den preekstoel in 1739 van het oosten naar
het westen. Het spreekt van zelf, dat de volgorde der
nummering daardoor meermalen verbroken werd. Een en-
kele maal wordt van een dergelijke vernummering notitie
gehouden. Zoo staat bij nr. 131 van het noorderpand:
„Deze sarck is by de Ed. Heeren Fabrijkmeesteren ver-
andert ende de voorsz. Heyndrik bleyker (den eigenaar) is